

Decàleg del compromís electoral sobre la llengua catalana que el Grup Koiné demana als partits que es proclamen independentistes

Per a l'Estat espanyol la desaparició de les llengües altres que la castellana és una qüestió d'estat. Per això totes les constitucions, les lleis i els decrets que al llarg dels segles ha promulgat referits a la llengua han anat en la direcció d'imposar el castellà i alhora prohibir l'ús del català o limitar-lo tant com li ha estat possible. Per altra banda Catalunya i les altres terres on es parla català han rebut els darrers decennis una immigració massiva de persones d'altres llengües que la catalana. Aquests dos fets han condicionat el comportament lingüístic dels catalans, bilingüïtzats a la força, que els porta a canviar de llengua constantment.

La combinatòria d'aquestes tres circumstàncies: lleis i pressió constant de l'estat, abundant presència de persones empeses de fet a parlar socialment en castellà i subordinació de l'ús del català a l'ús del castellà, ha provocat que la llengua catalana pateixi un procés accelerat de substitució. El percentatge de joves que utilitzen el català entre ells no para de baixar i tot fa pensar que, si continua aquest procés, en poc temps el català haurà passat a ser una llengua completament prescindible i residual.

Davant d'aquesta situació extrema creiem que els partits polítics que es proclamen independentistes han de prendre's la qüestió de la llengua com a qüestió d'estat i, en conseqüència, han de prendre el compromís de treballar per capgirar aquest procés que ens aboca a la pèrdua irreversible de la llengua que ens defineix com a poble diferenciat i que justament dona sentit a la voluntat d'independència.

Els aspectes en què el Parlament i el Govern de Catalunya haurien d'actuar ara mateix d'acord amb la legislació vigent i pels quals el Grup Koiné demana el compromís explícit dels partits i que els incloguin en els seus programes electorals són els següents:

1. Exigir el requisit lingüístic imprescindible del domini del català —i no pas com un simple mèrit— als treballadors de totes les administracions públiques.
2. Garantir que es respecten els drets lingüístics dels catalans tant en les atencions mèdiques i sanitàries com a les residències de gent gran i als serveis pediàtrics.
3. Iniciar a l'escola un nou procés de normalització que creï les condicions (seguint metodologies ja experimentades, com ara la veritable immersió lingüística) perquè els infants ja de menuts s'acostumin a utilitzar entre ells la llengua catalana.
4. Assegurar que el català sigui la veritable llengua vehicular i d'educació a tots els nivells i graus escolars, de l'ensenyament infantil, primari, secundari i professional fins als estudis universitaris.
5. Impulsar de la manera més adequada i eficaç possible que el català sigui també la llengua vehicular a les activitats esportives i de lleure infantils i juvenils.

6. Establir i activar els protocols adequats per a assegurar permanentment que les administracions públiques i les entitats i empreses públiques, semipúbliques i privades compleixin allò que disposa l'article 128 del Codi de consum (Llei de Catalunya 22/2010) sobre els drets lingüístics dels consumidors i usuaris.
7. Dissenyar i impulsar una política coherent de mitjans de comunicació públics (CCMA i cadenes locals) en la direcció de recuperar l'autocentrament nacional, no limitat a les quatre províncies autonòmiques, tant en el tractament informatiu i dels altres continguts, com en l'ús de la llengua catalana i en la superació de l'actual degradació de la qualitat del català. En el mateix sentit, trobar sense dilacions les formes de concertació adequades per a aconseguir d'una vegada la reciprocitat de les emissions entre les ràdios i televisions públiques dels països de parla catalana.
8. Dissenyar i fer efectiva una política coherent i eficaç de foment de la creació i la difusió culturals en llengua catalana, per tal que l'ús del català arribi a ser majoritari al cinema, als espectacles i a les noves tecnologies aplicades al lleure.
9. Eliminar la duplicació en castellà de les conferències de premsa oficials ordinàries i de les declaracions de membres del Govern, alts càrrecs i representants parlamentaris tot exigint que els mitjans de comunicació espanyols apliquin l'article 20.3 de la Constitució espanyola de 1978 i els articles derivats del dit article en les lleis espanyoles de mitjans de comunicació públics i privats. En el mateix sentit, denunciar als organismes internacionals defensors dels drets humans la discriminació lingüística en els espais polítics on els representants catalans han d'intervenir, com són el Congrés dels Diputats i el Senat espanyols i el Parlament Europeu.
10. Dissenyar i aplicar, concertadament amb el Conselh Generau quan pertoqui, els protocols adequats perquè les mesures demanades als punts precedents es facin efectivament extensives a l'ús de l'occità aranès en el territori de la Vall d'Aran i als representants polítics del poble aranès arreu de Catalunya.

Barcelona, 14 de desembre de 2020